
De viktigaste punkterna i den rapport från arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen som läggs fram vid Europeiska konventets plenarmöte den 3–4 oktober.

Ordförande i arbetsgruppen : Iñigo Mendez de Vigo

FÖR EN BÄTTRE TILLÄMPNING AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN

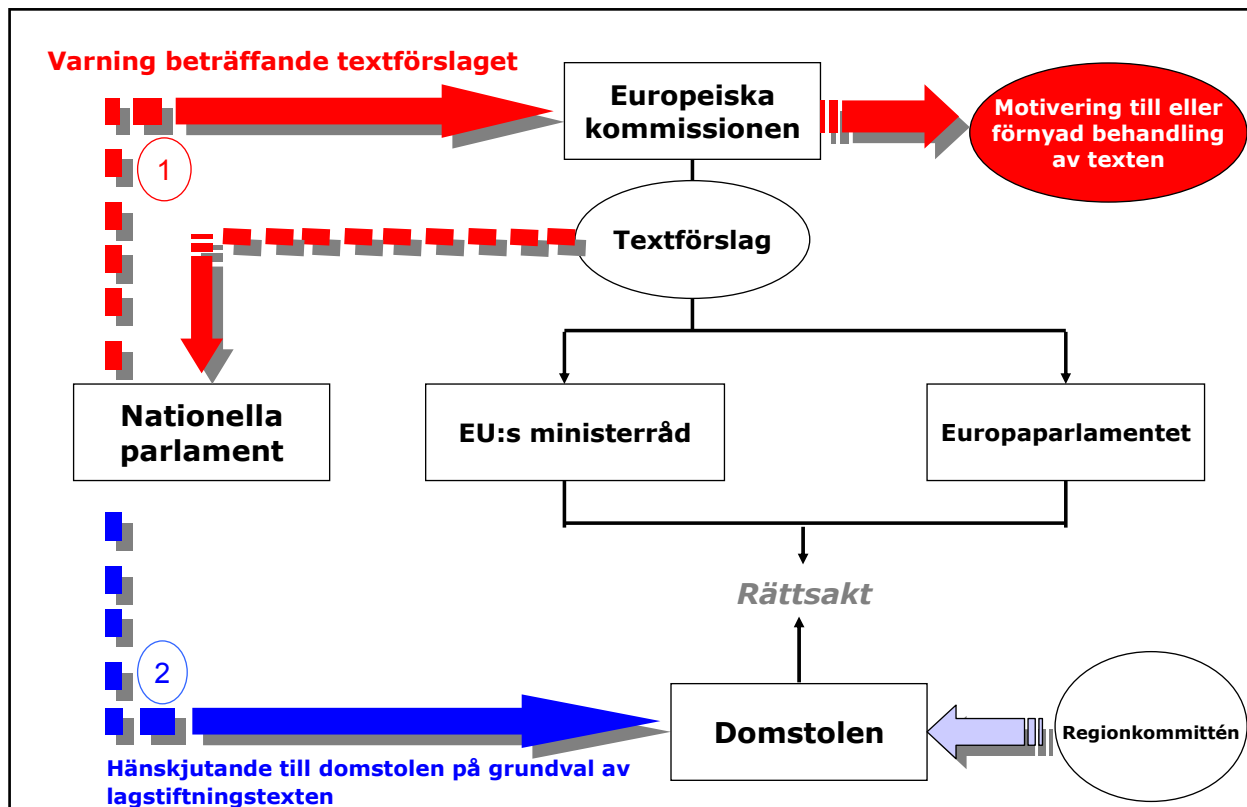
Genom Maastrichtfördraget införde man subsidiaritetsprincipen för att säkerställa att åtgärderna vidtas på den lämpligaste nivån på de områden där behörigheten delas mellan medlemsstaterna och Europeiska unionen (t.ex. miljön): En åtgärd skall vidtas på Europeiska unionens nivå endast om unionen verkligen kan agera mer effektivt än varje medlemsstat för sig.

Den europeiska lagstiftningen har förbättrats genom tillämpningen av denna princip. Men i dag underkastas den endast domstolens rättsliga kontroll, som genomförs efter det att rättsakterna antagits.

Arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen önskar att de europeiska institutionerna i framtiden sörjer för en bättre tillämpning av subsidiaritetsprincipen under lagstiftningsprocessen, och att de nationella parlamenten skall kunna ingripa snabbt och effektivt om de anser att ett förslag till europeisk lagstiftningstext inte följer denna princip.

För att tillämpningen och kontrollen av denna princip skall fungera bättre i framtiden föreslår arbetsgruppen att

- **kommissionen skall ha skyldighet** att förse sina textförslag med en "subsidiaritetsanalys", så att lagstiftaren (ministerrådet och Europaparlamentet) från fall till fall skall kunna göra en bättre utvärdering av principen,
- **ett system för tidig varning inrättas**, så att de nationella parlamenten redan i början av processen skall kunna ange om de anser att Europeiska kommissionens lagstiftningsförslag överensstämmer med subsidiaritetsprincipen **(1)**,
- de nationella parlament som har utlöst systemet för tidig varning skall få rätt att **vända sig till domstolen**, efter det att rättsakterna antagits, om subsidiaritetsprincipen åsidosatts **(2)**,
- **Regionkommittén** skall kunna vända sig till domstolen när det gäller texter om sådana områden som Regionkommittén hörs om inom den normala ramen för sina befogenheter.

Genom en sådan lösning

- undviks en tungrodd lagstiftningsprocess och ingen ny instans eller nytt organ behöver inrättas,
- följs gemenskapens lagstiftningsförfaranden,
- blir det för första gången i historien möjligt för de nationella parlamenten att ingripa direkt,
- engageras den nationella allmänna opinionen, genom Europaparlamentet och de nationella parlamenten, på ett tidigt stadium i debatten om ett europeiskt lagstiftningsförslag.